

е по-ограничено, преодоляването на пространството е по-плавно, без големи скокове и по-плътнo до логиката на повествованието. В тях хайдушкото пространство е много повече обвързано с конкретното реално пространство на региона и селището от една страна и с информацията на селищното пространство и неговите компоненти, съхранена в селищната история.

В Сливенския хайдушки фолклор битуват множество топоними от реалното пространство, които, осмислени чрез неговите идеи от една страна и чрез знанията за хайдутството от друга, добиват нов смисъл вече като елементи на хайдушкото пространство.

Може да се каже най-общо, че така както се очертава в Сливенската фолклорна хайдушка история, хайдушкото пространство се проектира върху реалното пространство, заключено между Сливен- на юг, Котленски проход- на изток, билото на планината над Котел- на север, където е и предела, границата между Южна и Северна България и Твърдишки проход- на запад. Или иначе казано Сливенската и Котленската планини основно и част от Твърдишката планина. В това "общо" хайдушко пространство се очертават няколко по-малки такива с концентрация на хайдушки топоними около едно или две хайдушки сбирщища, добили смисъл на техни своеобразни ядра.

Необходимо е да се изтъкне, че това определяне и ограничаване е твърде условно и е изцяло в контекста на "взаимоотношенията" между пространствения вариант в хайдушкия фолклор и реалното пространство.

Беше казано, че с много активно присъствие като хайдушко пространство в хайдушкия фолклор е Сливенската планина. Другото локализирано хайдушко пространство е на изток от нея в планината Гребенец и Стидово до началото на Котленския проход. Третото се проектира в Котленската планина на юг от Котел и на запад от Котленския проход, около него и в горите край селата Медвен, Жеравна, Катунице, Нейково, Раково, Градец и Ичера. И четвъртото хайдушко пространство е между прохода Демир Капия (Вратника) и Твърдишки проход. Това локализиране е изцяло в съответствие с битувашата информация във фолклорната хайдушка история и преди всичко в преданията за хайдути. Във всяко едно от тези пространства е налице топоним, чийто функции са подчертано центрoорганизиращи. Обикновено това е прочуто хайдушко сбирщище, което много често е носител на многопластова културна и историческа информация.

В Сливенската планина такъв топоним с много активна позиция е споменатият Кушбунар. За мястото и функциите му на носител на многопластова културна и историческа информация беше казано. Тук само искам още веднъж да подчертая, че Кушбунар е на билото на планината и е ВИСОКОТО място в пространствената опозиция горе-долу. То е най-високата точка, върхът във верти-